

напуснали кафеза. На другата вечерь славеятъ пакъ влѣзаль въ кафеза на господаря си. Съ това той искалъ да му каже: Понеже ти ме обичашъ, азъ ще дохождамъ всѣка вечерь съ другарката си да ти пѣя, а сутринь ще излизамъ въ гората на свобода.

Питамъ: не можете ли и вие, като този свѣтски господинъ, да отворите кафезитѣ съ своитѣ стари възгледи и да ги пуснете въ гората на свобода? Не можете ли и вие, като този славей, който обичалъ господаря си, да идвате всѣка вечерь да му пѣете, а сутринь да излизате на свобода? Тѣй щото, не унищожавайте своя кафезъ, но закачете го на стената, да седи тамъ отворенъ, за да може въ него всѣки пѣвецъ свободно да влиза и да излиза. Ако славеятъ можа правилно да разреши своя въпросъ, не можете ли и вие да разрешите своя по сжщия начинъ? Доволенъ отъ господаря си, славеятъ решилъ всѣка вечерь да дохожда въ кафеза да пѣе, да изкаже благодарността си отъ него. При това разрешение и славеятъ, и господарьтъ му останали доволни.

„Изново.“ Вие трѣбва да започнете живота си изново. Подъ думата „изново,“ разбирамъ онова чисто, възвишено, благородно, Божествено начало въ човѣка, което осмисля всичко. За тази цель казвамъ: Не внасяйте въ чувствата си никаква киселина! Киселинитѣ трѣбва да служатъ само за стимулъ, но не и за храна на чувствата. Чувствата въ човѣка трѣбва да произтичатъ отъ самия животъ. Това значи: чувствата се пораждатъ само къмъ живитѣ сжщества; тия чувства трѣбва да бждатъ фини, възвишени и благородни. Дето има такива чувства, тамъ има условия за любовь. Значи, любовь може да сжществува само между две разумни сжщества, на които съзнанията представятъ дветѣ точки на правата линия. Отъ правитѣ линии на тѣхнитѣ съзнания ще се образуватъ две успоредни прави. При тази паралелностъ на правитѣ, не може да става никакво стълкновение. Ако искате да дадете право на нѣкой човѣкъ, оставете го да върви паралелно съ васъ, не спускайте къмъ него никакви тангенти, никакви криви линии. Това значи да оставите човѣка свободенъ. Свободата е нѣщо относително. Който не разбира Божиитѣ закони, както и закоинитѣ на своята душа, нито той може да бжде свободенъ, нито на другитѣ може да даде свобода. За да бжде свободенъ, той трѣбва да има ясна представа за Първата Причина, а следъ това и за себе си. Това не подразбира, че човѣкъ трѣбва да обхване нѣщата съ своя умъ. Човѣкъ може да